

ՈՒՍՏԻԱՆ.- (Վեր ցատկելով՝ խլում է դագանակը եւ դուռը բաց անելով՝ դուրս ելնում:) Յերիք զահլա չտանե՞ս (Դագանակով հարուածում է Նազարին ու ձիուն:) Ա՛ն քեզ, քեռփա՛կ:

ՆԱՉԱՐ.- Է՛, Է՛, Է՛, ձին կփախցնի՛... (Ձին փախցնում է նրան) Փախցրե՛ց... ամա՛ն... հասե՛ք: (Չայնը հեռանում է եւ կանչում:)

ՈՒՍՏԻԱՆ.- (Ներս գալով) Դե, հիմի գնա՛ ու սրտաճաք եղի, աչքդ է՛լ կարեմ: (Ներս է մտնում, որ քուն մտնի:)

ՎԱՐԱԳՈՅՐ